

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Garay-utca 16. szám, II. emelet, 9,
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy óra — — — — — 80 kor. | Félévre — — — — — 4.80 kor
Negyedévre — — — — — 2.40 " | Egyes szám — — — — — 30 "
A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

A gyilkos vasut.

Vidéken laktam diákkoromban az állomás-főnöknél. Egy tavaszi délután csupa derű és napsugár között sétáltam valahol — könny a kezemben, tanulnom kellett — a pályaudvar elhagyottabb tájékán, a sinek mentén. Tolattak. Egy szurtos ember jött velem szembe, csupa élet volt az arca. Kipislantva a könyv mellől láttam, hogy integet valamilyen valakinek. Két-három waggon csörömpöl el mellettem s az én emberem, aki néhány álló kocsi közelében állott, hirtelen beugrott az ütközők közé. Egy furcsa, hátborzongató, rövid sikoltás, valami halk ropogás. Felnézek a könyvből. Hárca lépésnyire előttem két kocsi között fekszik egy ember. A feje — éppen az került a két ütköző közzé — csupa vér. Arca, szeme roncs, semmi emberi sincs rajta. Rohanok az inspekciónhoz, vele a házigazdához. A főnök éppen a helyetessel meg a többi vendéggel kártyázott. Mikor az inspekción halálsápadtan az izgalomtól megáll előtte, rámordul: éppen most tudnak zavarni? Nem tudta még mi történt s biztosan izgató volt a parti...

Nem tudtam még akkor, mi a szocializmus. Talán arról se hallottam, van-e a világon munkásmozgalom. De ez az öntudatlan cinizmus meg a holttest, amely pár perccel azelőtt élő, viruló csupa erő-ember volt, megtanított arra, hogy mi a „baleset“.

Ezt az embert két nappal a „baleset“ előtt nevezték ki. Alig pár óráig mozgott még a haladó kocsi ütközői között. Gyakorlottabb embert, hamár „baleset“ éri, más helyen ronszolódott volna össze a teste. Ő még izgatott volt, érezte a halálveszedelmet, korán hajolt le a vaskapcsokért és későn ugrott be a kocsi közzé.

Amíg a hullát elvitték és homokot szórtak a vérre, rájöttem arra, hogy a baleset gyilkosság. A felelőtlen, személytelen töke gyilkossága.

Amire a pillanat impressziói megtanítják az embert, az még nem mindig igaz. Amire engem tíz évvel ezelőtt egy összeroppant koponyájú ember véres hullája megtanított, arra tanít a legpozitívabb tudomány: a statisztika is. Ami az életem talán leglélekrázóbb jelenetének tanúsága volt: azt bizonyítják a legszárazabb, a leglélektelenebbnek látszó számadatok is.

Mintegy huszezer ember pusztul el évente

vasuti „szerencsétlenség“ okán ezen a világon. Ebből a legtöbbet — a nagyobb felét az összes áldozatoknak — az Egyesült Államok vasutai gyilkolják meg. A legkevesebbet az ausztráliai Uj-Dél-Wales vasutai. Egy kis összehasonlítás következik itt a két állam vasutainak forgalmáról 1905 július 1-től 1906 június 30-ig terjedő időközben:

	Hány ezer utas használta a vasutakat?	Hány embert öltek meg a vasutak?
E. A.	799.500	10.618
U.-D.-W.	41.413	—

Uj-Dél-Walesben majdnem huszszor kevesebb utas volt ugyan, de ha ezt is tekintetbe vesszük, ott is elpusztult volna vagy félezer ember, ha amerikai módszerrel dolgoztak volna a vasutársaságok. De nem dolgoztak azzal s így nem gyilkolt meg senkit a vasut. A tisztességes állami kezelés, amelyben Uj-Dél-Wales vasutai vannak, a proletariátus nagy politikai befolyása révén uralkodó szociálpolitikai irányzat vagy félezer embert megmentett az életnek. Az amerikai magánvasutak nem kimélik sem alkalmazottait, sem a közönség életét: nekik fő a profit. Nagyjában igaz az a tétel, hogy *oly országban történik a legtöbb vasuti szerencsétlenség az utasok számához képest, ahol legnagyobb a vasutak profitja*. Mert a profit annál nagyobb, mennél kisebb részét fordítják a bevételeknek a befektetésekre s az alkalmazottak helyzetének javítására, a halálosan fáradt alkalmazottak számának szaporítására s így testi éberségüknek több pihenéssel való fokozására.

Miért is történt az a „szerencsétlenség“, amelyikről fentebb beszéltünk?

Mert a Máv.-nak sürgős a tolatás, hiszen nagy a profit, kevés a kocsi. Mert a Máv.-nak fáradtak az alkalmazottai, hiszen nagy a profit, kicsi a fizetés s mégis kevés az alkalmazott.

Az uj-dél-walesi államvasutak tiszta jövedelme a jelzett évben 41 és félmillió utas, 80 és félmillió tonnányi szállított teher után 42 millió koronát tesz ki. A magyarországi vasutak 1906-ban 96.1 millió utast szállítottak (jórészt rövidebb távolságra) és 55.8 millió tonnát. A tiszta haszon 162.8 millió koronát tett ki. *Kétszeres forgalom mellett négyszeres a haszon* Magyarországon. Ez magyarázza meg, miért van nálunk annyi vasuti „baleset“ és miért nincs Ausztráliában.

Volt baleset a magyar birodalomban:

Év	Baleset ért			
	utast	vasutast	idegent	összesen
1900	69	201	191	462
1901	74	202	170	466
1902	51	200	197	448
1903	34	207	184	245
1904	70	177	220	467
1905	76	219	308	603
1906	119	340	294	753

Csökkenés van ugyan egyik-másik évben, de azért nagy átlagban végzettszerű bizossággal nő a „balesetek“ száma.

Még feltűnőbb ez a növekedés a halálos baleseteknél:

Év	Halálos baleset ért			
	utast	vasutast	idegent	összesen
1900	13	92	116	221
1901	14	91	87	192
1902	11	66	95	172
1903	9	64	109	182
1904	13	60	116	189
1905	12	75	152	239
1906	26	126	167	319

Évről-évre nő a vasutak profitja, de évről-évre nő áldozataik száma is. Ha valaki még kételkednék a folytonos emelkedésben, annak a fenti néhány év adatain kívül megemlíthetjük, hogy míg 1888-ban 4 utas és 201 vasutas, 97 idegen sérült meg, másfél évtizeddel ezelőtt 302 baleset történt, ebből 119 halálos. *Két évtized alatt negyedfélszeresre nőtt a „balesetek“ száma s megháromszorozódtak a halálesetek*.

Ha így haladunk, mihamar elérjük az Egyesült Államok vasuti szerencsétlenségeinek arányát s a Máv. egysorba kerül a profithajszolást, kiméletlen emberpusztítást illetőleg ezekkel a hirhedt intézményekkel.

*

Husz év alatt mintegy négyezer embert gyilkolt meg a vasut csak Magyarországon. Pedig ennek a kis hadseregnek életét például Uj-Dél-Walesben megőrizték. Ott befolyásuk, nagy befolyásuk van a munkásoknak az államra és vasutaira. Ott nem gyilkol a vasut, nálunk igen.

Uj-Dél-Wales bizonyítékot adott arra, hogy egy olyan társadalomban, amelyet a dolgozók érdeke fog majd irányítani, lehetlenné lehet tenni minden vasuti balesetnek mondott gyilkosságot. A vasutasok levonhatják ebből is a következtetéseiket.

Bresztovszky Ernő.

A Máv. Külön Betegsegélyző Pénztára.

A Hivatalos Lap január 15-iki száma a „Külön Betegsegélyző Pénztár“ szervezése tárgyában rendeletet közöl.

Alig hisszük, hogy azok az alkalmazottak, akikre ez a pénztár kötelező, meglegyenek elégedve.

A Máv. az új betegsegélyző törvény életbelépte óta egyebet sem tesz, mint hogy szerzett jogokat csorbít s lehetőleg redukálni igyekszik az eddig nyújtott kedvezményeket. Teszi pedig mindezt azzal az indoklással, hogy az 1907. évi XIX. törvény-cikk csupán annyit ír elő, amennyit a Máv. pénztárak a jövőben nyújtani fognak.

Eltelkintve attól, hogy a törvény nem tiltja meg, hogy a törvényben biztosított segélyeknél többet adni nem szabad, már is konstatálhatjuk, hogy a „Külön Betegsegélyző Pénztár“ aligha fog annyit nyújtani, mint amennyit a törvény előír, mert hiszen a törvény erre a pénztárra nem vonatkozik.

A rendelettel kapcsolatban leközi a Hivatalos Lap az új pénztár alapszabályait is.

Ezekből kiemeljük, hogy a pénztárba önként belépett tagoknak a pénztárral szemben elvállalt kötelezettsége 3 évig tart. Ez alatt az idő alatt *kilépni* nem lehet.

A tagjárulék a törzsfizetés 3%-át képezi, amelyből csupán $\frac{1}{3}$ -ot fizet a Máv. mint munkaadó.

Nem izgatunk és nem lázítunk, csak száraz tényeket regisztrálunk. Ha ezek a tények lázítanak, ne mi vádoltassunk, hanem azok, akik ezeket az okokat szolgáltatják.

A teljes önkormányzati jogon felépült betegsegélyző pénztárról van szó. Arról a betegsegélyző pénztárról, amelyről eleve és most az alapszabályok közreadásával azt hirdetik, hogy oly modern betegpénztár, amely minden tekintetben felülmúlja a hasonló külföldi intézményeket.

Az új betegsegélyző és balesetbiztosítási törvény mindazon vállalatokat, akik alkalmazottaiknak betegség esetén husz héten át teljes illetményeiket adják, nem kötelezi betegség esetén való biztosításra. A Máv. kinevezett alkalmazottaival szemben élt ezen jogával, illetve alakított részükre az országos munkásbiztosító pénztár fenhatóságától független betegpénztárt, amelyet hatalmánál fogva *kötelezővé tett* minden kinevezett alkalmazottjára, akik nem tartoznak a vállalati pénztárba.

Az a szomorú rendelet, amelyben kinevezett kartársainkkal ezt a tényt tudatják, fontos szolgálati érdeknek és az alkalmazottak iránti humanitásnak nevezi azt, hogy dacára a törvény felmentő rendelkezésének, mégis gondoskodnak betegpénztári intézményről. Hogy fontos, de nagyon fontos szolgálati érdek van ezen intézkedésben, azt beismerés nélkül is tudjuk, de hogy humanitás volna benne, azt még nagyító üveggel sem tudjuk felfedezni. Ezen betegpénztári intézmény életbeléptetésére a legridegebb üzleti érdek készítette a Máv.-ot, amit tényekkel és adatokkal lehet bizonyítani. A Máv.-nak szüksége van arra, hogy alkalmazottaikat betegség esetén ellenőrizze. Ha nincs betegpénztár, szüksége volna egy a saját pénzén fizetett orvosi karra.

De vegyük sorba mindazon rendelkezéseket, amelyek legközvetlenebbül érintik az érdekelt vasutasokat.

Első sorban teljes önrendelkezési joggal dicsekszik az alapszabályokat tartalmazó Hivatalos Lap. A Hivatalos Lap felszólítására teljes figyelemmel átolvastuk az önrendelkezési jogról szóló szakaszokat s ezeket, sajnos, mindennek mondhatjuk, csak önrendelkezési jognak nem. Tény, hogy a külön betegsegélyző pénztár igazgatóságában, az elnök kivételével, tisztán választott tagok ülnek, de ez az önrendelkezési jog csak látszólagos. Szándékosan írjuk, hogy ez a máskülönben rendkívüli fontos jog a Máv.-nál csak látszólagos. Röviden csak a közelmúltban lefolyó nyugdíjintézet választásokra akarunk utalni. Csinos vázlata ez a szabad választási rendszernek. A Máv. nyugdíjintézeti ügyosztálya az összes állomásoknak kiküldött egy-egy kész szavazólapot, az állomásfőnök vagy egyéb más főnök, ezt a szavazólapot aláíratta az összes beosztottjaival és így az igazgatóság kiválasztott fejbőlöntő jánosai belekerültek a nyugdíjintézeti bizottságba. Még a szentkoronás vitézek is megbotránkoztak rajta, pedig az ő jól elhelyezett pozíciójuk nem igen szokott kitörni.

De tegyük fel, hogy a szavazás módja a szavazási módzatok szabályai szerint történik meg, még akkor is az önrendelkezési jogtól nagyon távol esik ez a korcs intézmény. Van az alkalmazottaknak ugyan választási joguk, de hol van az alapszabályokban biztosított *felelősségi jog*? Hát a Máv. humanitárius ügyosztálya elfeledkezett arról, hogy egy önrendelkezési joggal bíró egyesületnek *évi közgyűléssel is kell bírnia*? A legutolsó asztaltársaság, ahová nem kényszerítenek senkit sem, az is tart évente egy-egy közgyűlést. Hát hol és kinek fognak azon megválasztott igazgatósági tagok működésükről beszámolni? Hát hol van az önrendelkezési jog berkeiben az a szakasz, amelyben csak egyszer is biztosítatik az érdekelteknek, hogy a betegpénztár esetleges sérelmeit szóva is tehetik? Eddig a régi törvény alapján megvolt ez a jog, most a Máv. rendelete szerint nincs meg. Nyolc jó, engedelmeskedő igazgatósági tag asszisztenciája mellett fog ez a betegpénztár működni és pedig úgy, ahogy a Máv. akarja, illetve parancsolja. És már működik is...

A felügyeleti jogról nem írunk. Minek is írjunk. A Máv. felügyeleti jogot gyakorol és ebben benne van minden.

Most következik a külön betegsegélyző pénztár nagy slágerje, az, hogy a külön betegsegélyző pénztár tagjai családtagjaikért a gyógyszer- és kórházzsámlájának egy harmadát sajátjukból tartoznak fődözni. Nem találunk kellő szavakat ennek a már félig bevezetett ténynek méltatására. Nincs a magyar szótárban elég erős kifejezés, az ily cselekedett megírására.

Ha a tagjárulékokat felemelték volna, azt meg lehetett volna indokolni, de hogy szegény emberek családtagjaikat betegség esetén gyógyszerrel részben a magukéból lássák el, abszurdum. Az alapszabályokat készítő ügyosztály gondolhatott volna erre is, nemcsak a pénzügyi indokokra. Nincsen hasonló intézmény nemcsak Európában, de még talán Ázsiában sem. Hivatalból levonni a betegpénztári járulékot és betegség esetén nem kapni egy betegpénztári intézmény legelemibb szükségleteit, az ingyen gyógyszer, az csak nálunk Magyarországon, itt is csak a Máv.-nál lehetséges.

De ezen rendelkezés indoklása egyenesen megszégyenítő a pályáorvosokra is. Egyenesen meggyanúsítja a pályáorvosokat, hogy nem tekintik a betegpénztár érdekeit, hanem, ha nem is szükséges, a családtagnak a gyógyszer-rendeléseket tesznek. Hiszen a pályáorvosoknak kellene egyenesen tiltakozni ezen meggyanúsítás ellen. Ha történeken is visszaélések, azt nem lehet az egész pályáorvosok számlájára, de kevésbé a tagok családjai egészségének rovására írni. Van az ellenőrzésnek szász és százféle módja, csak tessék az igazgatóság betegpénztári ügyosztályánál egy kissé gondolkodni.

Ha a rossz fizetésrendezés, ha a folyton nehezedő megélhetés nem is, de a betegpénztár megfogja mozgatni ismét a vasutasokat. Mert a koplaláshoz és a nélkülözéshez hozzászoktatott vasutas csak el bírja az életszükségletei kielégítésének hiányát, de hogy övéinek, hogy családjának betegség esetén gyógyszert ne tudjon adni, zugóldást keltett máris.

Ezek után a Máv. humanitási ügyosztálya azt várja, hogy a nem biztosításra kötelezettek „sietni fognak belépni ezen pénztárnak — a m. kir. államvasutak alkalmazottainak ezen legsajátabb és önmaguk által gondozandó jóléti intézménynek — kötelekébe!“ Alig hiszik a Máv. igazgatóságánál,

hogy fognak találni olyan bolondot, aki önkéntesen belépjen, ha csak nem ama ügyosztályból, ahol ezen alapszabályok napvilágot láttak.

Ezek az alapszabályok most várnak kormányhatósági jóváhagyást. Ha van a kormányban egy szikrányi jogérzés, ha csak távlatból is ismerik a vasutasok helyzetét, nem szabad, hogy jóváhagyást nyerjen ez a rendelkezés.

Várjuk türelemmel, hogy a miniszter visszadobja-e az alapszabályokat. Várjuk türelemmel és nem izgatunk. Elvégzi mi helyettünk más, azt a mást úgy hívják, hogy „külön betegsegélyző pénztár“.

SZEMLE.

A fekete választójog ellen.

— Tiltakozó gyűlések. —

A reakciós uralom merénylete ellen, amelyről a napokban a Népszava rántotta le a leplet, az általános, egyenlő, titkos választójog elsikkasztása, a fekete, a plurális választójog behozatala ellen hatalmas gyűléseket tartottak az ország fővárosában és a vidék nagyobb városaiban elvtársaink. A gyűlések, az *erőgyűjtés* szükségességével és annak nagy fontosságával foglalkoztak.

Az ország fővárosában három nagy népgyűlést tartottak elvtársaink: A Gutenberg-Otthon nagytermében, a Nagy János-utcai kongresszus-csarnokban és a kőbányai Munkás-Otthonban. A jól sikerült gyűlések szónokai figyelmeztették a szervezkedett munkásságot az elkövetkezendő nagy harcokra.

Meglepetést, sőt általános feltűnést keltett, hogy a budapesti vasuti munkásság tömegesen vett részt a gyűléseken.

Látástól vakulásig.

Napról-napra jobban előtérbe nyomul a 9 órás munkaidő kérdése.

Az egyes kategóriák mindjobban és jobban érzik a hosszú munkaidőnek terhét s mindhangosabban követelik a 8 órás munkaidőt.

Hogy mérvadó helyen mint vélekednek a 9 órás munka kérdéséről, arról még mi sem szivárgott ki.

Bizonyára alusznak előbb egyet. Csak aztán az ébredés ne legyen keserves!

Hogy a sinek kisebb zsarnokainak mi a véleménye a 9 órás munkaidőről, hát e fölött lehet diskurálni. A legtöbb főnökségnek nincs is véleménye. Nem ér rá gondolkodni e fölött. De azonnal lesz véleménye, ha ilyet felülről reá diktálnak.

Kivételt egyedül a budapesti nyugoti raktár főnöke tesz. Valahogy azonban azt ne tessék hinni, hogy dicséretes kivételt. De hogy is! A nyugoti raktár főnöke csak annyiból kivétel, hogy véleményt mer alkotni a munkaidő kérdésében, még mielőtt felülről utasítást kapott volna.

Könnyű is ám a legénynek! Az ő terve a munkaidő kérdését illetően olyan, amely miatt felülről nincs mit tartania.

Tavaszi kezdetén meghosszabbítja a munkaidőt napi 1 órával.

Csak 1 órával. Egy. minutával sem többel. Csakhogy mi azt hisszük, hogy itt is kettőn áll a vásár.

A munkásságnak nem érdeke még többet dolgozni csupán azért, mert a Máv. meg a főnökség keveslik a — profitot.

Azok az idők mulófélben vannak, amikor a vasutas még látástól vakulásig dolgozott.

A szentek belügyei.

Negyedévi vezetőségi ülést tartottak a szentkoronás atyafiak. Nem voltunk ott. Hanem a saját „hivatalos“ jelentésük nyomán készítettünk egy pár jegyzetet.

Batthyány beszédéből a következőket szemeljük ki, jellemzésül az „ország legnagyobb Paprika Jancsijának“.

„Az 1907 július elsejével életbeléptetett fizetésrendezés több **jogos sérelmet** nem orvosolt s több új sérelmet okozott“.

Batthyány szerint még a **sérelem is jogos**. És ezen helyeselték az „urak“.

„A középponti munkásbizottság szintén memorandumba foglalta a Máv. munkásainak sérelmeit. A memorandumot a szövetség már fel is terjesztette.“

Jókora füllentés, mert ha igaz volna, azt a memorandumot a „**Vasutas Szövetség**“ már rég leköszölte volna, hogy lépze csalja vele a munkásságot.

Kikel az adótörvényjavaslat ellen, mert sérelmes a vasutasokra, hanem a képviselőházban ő lesz majd az első, aki megszavazza.

Köszönetet mondott beszéde alatt 3 eleven miniszternek: Kossuthnak, Wekerlének és Darányinak. Ez utóbbinak azért, mert megkérdezte tőle, vajjon akar-e a szövetség **növénytenyésztéssel foglalkozni**? Mintha bizony eddig is nem elég boldog-gombát és mák-**virágot** termeltek volna.

Azt is elsírta, hogy a szocialisták terrorja sok tagot kilépésre birt.

Beszéde kapcsán Halbauer Antal, a piski kerület kiküldöttje — írja a hivatalos tudósítás — hosszabb beszédben érdekesen világitotta meg azt az anomáliát, amit egyes vasutas kerületekben a **szocialista agitáció** teremt. Felemlítette, hogy a piski-i vasutas kerületnek megalakulásakor 450 tagja volt, ma a tagok száma 192-re apadt le.

Kénytelen volt a gyűlés tehát egy sereg kerületet összekapcsolni, hogy a 300 tag meglegyen.

Az első nap délelőttjén valami Osváth Ferenc nevű diszmunkásuk — a hivatalos tudósítás szerint — szép szavakban fejtette ki jelentéseit, hogy a vasuti munkások miként hidegedtek el a nemzetközi szocialisták programjától, akik a gazdasági érdekeket a politikával kapcsolják össze. Majd felhívta a kerületi elnökök figyelmét a munkások ügyére, a munkások érdekeivel ezután behatóbban foglalkozzanak.

Különös egy szociális program lehet az, amelyről a szövetség pár éves fennállása óta nem szereztek tudomást a szövetség tagjai maguk sem. Különös egy szociális program lehet az, amely mellett szükséges, hogy a **diszmunkásoknak**, mint például Osváthnak, figyelmeztetniük kell a kerületi elnököket, nehogy a munkások — piski-i mintára — még jobban „**elidegenedjenek**“ a szocialistáktól.

Sietős!

A géperejű közforgalmi vasutakra vonatkozó szolgálati pragmatika 56. §-a szerint egy félévén belül minden hazai vasutársaság tartozik külön részletes szolgálati rendtartást a kereskedelmi miniszter elé terjeszteni jóváhagyás végett. Ez a hat havi határidő 1908 február hó 28-án lejárván, Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter, mint a „**Magyar Tudósító**“ jelenti, most leiratot intézett az összes hazai vasutársaságokhoz, figyelmeztetve a törvény említett rendelkezésére és már eleve jelezve, hogy semmi körülmények között nem fog egyetlen vasutársaságnak sem halasztást adni.

Amint a Máv. alkalmazottak eskütelésénél sem adtak halasztást.

A Ksod.-nál is sietős volt az eskü meg a fogadalom, ugyannyira, hogy bárha a pragmatikát még el sem készítette, de az esküt minden egyes alkalmazottól kivette. Vajjon mi az ördögre esküdtek ezek, ha még maig sincs pragmatikájuk?

„Magyarország legnagyobb Paprika Jancsija.“

A szentkoronás szövetség központi vezetősége vasárnap ülést tartott. Ezen az ülésen valaki felmordult, hogy miért nincsenek jelen a szövetségi ügyészek mind a hárman? Miért van csak Bakonyi jelen és miért hiányzanak Lengyel Zoltán és Vázsonyi

Vilmos? A jól értesült „**Független Magyarország**“ sem tud erre a kérdésre megfelelni. Pedig nagyon jól tudja, hogy Vázsonyi vasárnap Obudán, egy választói gyűlésen volt, amelyen következőképpen emlékezett meg Vázsonyi, a **szövetségi ügyész**, Batthyányról, a **szövetség** elnökéről.

Vázsonyi a többek között a következőket mondta Batthyányról:

„Ott lehet találni a függetlenségi vezérek közt azokat, akik arról ismeretesek, hogy ők a függetlenségi elvekért nem áldoztak soha semmit, mindig az érvényesülést keresték. Én Bécsben — folytatta Vázsonyi — a kormány alakulása idején tanuja voltam annak, hogy csak a zsákmányolás és a hatalom volt éppen ezeknek az vezéreknek folytonosan az agyvelejükben.

Az én keblemen sírta ki magát Magyarország legnagyobb Paprika Jancsija, Batthyány Tivadar gróf; az én keblemen zokogta el, amikor hazajöttünk, hogy nem lett kereskedelmi miniszter, és higgyék el, akkor még jobb beszédeket tartott, mert — én csináltam a beszédeit. Nos, hát ez az egyik függetlenségi vezér a leghatalmasabb, mert nincs Magyarországon nemzeti alapon szervezett gombozó-egyesület, amelynek ne ő volna az elnöke.“

Vélemény Batthyányról.

A „Fuvarozó Munkás“ című szaklap, amely a magyarországi kocsisok, szénmunkások, szállítómunkások és hajósok érdekeit képviseli, január 16-iki számában vezércikk keretében mondja el a véleményét arról a Batthyányról, aki ismét kistréberkedett magának a sok mellé egy újabb elnökséget: az újonnan alakult „Hajós Szövetség“ elnökségét.

A „Fuvarozó Munkás“ lapársunk miután kellően figyelmezteti a hajósokat arra a veszedelemre, amelybe rohannak, amidőn tagokul lépnek abba a szövetségbe, amelynek Batthyány az elnöke, az örökös és mindenütt elnökösködő Batthyány Tivadar gróf jellemzésére a következőket írja:

„Batthyány gróf szállítja a munkásokat, ha kell a kormánynak, ha kell a munkaadónak, ha kell hatóságnak, ördögnek, pokolnak, — amint politikai stréberérdeke megköveteli. Szállít akár csak a legközönségesebb kerítőnő. Szállít egyenként, tömegesen, minőség vagy mennyiség szerint, határidőre vagy azonnalra.

Bizonyitunk. Gróf Batthyány Tivadar felszenitenkedte magát a szentkoronás vasutas szövetség elnökségébe. Elnöksége kezdetén azonnal megválasztatta Vörös László darabontminisztert a szövetség tiszteletbeli tagjává, ő — a vezérlő bizottsági hazaffy. Megválasztatta, mert nem tudta, hogy a vasutasokat nem kell-e ennek a kormánynak szállítani? Alig hogy megjelent a láthatáron a honmentő koalíciós uralom, — tiszteletbeli tag lett Kossuth Ferenc. És szállította a koalíciónak és a nagy Kossuthnak a vasutasokat — határidőre. Mikor ugyanis 1906-ban, az első delegáció alkalmával, már diszruháját is Bécsbe vitte abban a biztos tudatban, hogy elnök lesz és ez nem sikerült és azonkívül Sztérenyi is megpiszkálta, a vasuti és hajózási klubból visszavonult lajtaufalusi magányába, ahonnan levelet írt Kossuthnak, ahol zsarolva fenyegeti, hogy amennyiben ő elégtételt nem kap, leveszi kezét a vasutasokról is, illetve nem hajlandó őket tovább hazafias irányban vezetni. Komiszabb zsarolást tiz és tizezernyi becsületes munkás bőrére elképzelni se lehet.

Mikor az elégtételt megkapta ez az örökös elnökpályázó függetlenségi párti alelnöki flastrom alakjában, akkor ígéret tett Wekerlének és Kossuthnak, hogy a vasutasok fizetésrendezését 1908-ig elhuzza. Erről tud minden vasutas, cikket is íratott erről a Budapesti Hirlapban, hol galád módon megtámadta az elnök-igazgatót, mert ez a fizetésrendezést 1906-ban felvetette.

Elképzelhető-e lelketlenebb, aljasabb tempó, mint ez? Egy alkalmazotti szövetség

elnöke ígéretet tesz arra, hogy két évig éheztetni hagyja az elnöklete alatt álló szövetség tagjait s megtámadja a tulajdonképpeni **munkaadót** — az elnök-igazgatót —, mert ez a munkások elodázatlan bajain azonnal segíteni akar. A szemenszedett gázságok krónikájában is páratlanul áll ez az eset.

De mik ezek az esetek ahoz képest, amit ez a nagy politikai svindler a villamosstrájk alatt produkált? Köztudomású, hogy a villamosokat beugratta a sztrájkba a legközönségesebb szélhámos módjára. Azt mondta nekik nyilvános gyűlésen: „Én nem mondom maguknak, hogy sztrájkoljanak, azt se, hogy ne sztrájkoljanak.“ A villamosok persze tapsoltak és — sztrájkoltak annál is inkább, mert a **legteljesebb támogatást** ígérte sztrájk esetére. A nemes gróf becsületére legyen mondván, hogy most is következetes maradt elveihez: **szavát megszegette** és nemcsak, hogy nem támogatta a villamosokat, akik 40.000 koronát befizettek a szövetség kasszájába, hanem a sztrájk negyedik napján kiment a villamosok közé s megállapodás ellenére, himpellér módra, beszédet tartott az alkalmazottak és a **sztrájk ellen** s egy beszédével több, mint 400 sztrájk-törőt szállított a villamostársaságnak.

Rendkívül jellemző esetet hozhatunk fel a nemes gróf elnökség hajhászására is. A magyarországi vonatkísérők egyrésze benne van a szentkoronás szövetségben; egyik nagyobb rész az osztályharc alapján akart szervezkedni. Ez az **osztályharc** alapján szervezkedni akaró rész ismerve a nemes gróf elnök-vadász szenvedélyét, próbára akarta tenni őt s megkérdezte tőle: nem vállalná-e náluk is az elnökséget. A gróf, a függetlenségi párti alelnök, Kossuth „**leghűbb mamelukja**“, kijelentette, hogy — vállalja.

És amikor természetesen nem választották meg, cikkeket írt szervezkedésük ellen és alapszabályaikat nem is hagyták jóvá.

Mit mondjunk még hajósmunkástársainak elnökéről? Hiszen a toll is felmondja a szolgálatot, mikor ennyi piszokról van szó.

Mondjuk el azt, hogy miként ugratta be 1904-ben a vasutasokat politikai érdekből a sztrájkba s miként tűnt el egy pillanat alatt a föld színéről s miként tűnt elő egy másodperc alatt, mikor érdemeket lehetett szerezni? Vagy mondjuk el azt, miként költött el ez a koresmai demagóg alak a vasutas szövetség pénzből **10.000 koronát meghaladó összeget**, csakhogy bizalmat szavazzasson magának.“

Ezekben ismerteti lapársunk a hajósok körében azt a Batthyányt, akit a vasutasok már akkor kiismertek, midőn még a hajósok még a híret sem hallották.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményel.

Központi iroda: VII., Garay-utca 16, I. em. 6. ajtó.

A szövetség központjának telefonszáma 76-01.

Közgyűlési meghívó.

A Vasuti Munkások Országos Szövetsége 1908. évi február 2-án és 3-án Budapesten VII., Thököly-ut 56. sz. alatt, a vasmunkásszövetség termében tartja

II-ik évi rendes közgyűlését.

Napirend:

1. A központi vezetőség jelentése.
2. A felügyelő választmány jelentése és a felmentvény megadása.
3. Új vezetőség megválasztása.
4. Indítványok.

A helyicsoportok képviselője az alapszabályok értelmében a következő módon határozatit meg: Minden egyes helyicsoport vagy befizetőhely 50 tagig egy küldöttet küld ki. Minden 50-en felüli töredék ugyan-

csak egy küldött küldésére jogosít. Oly csoportok, amelyek több küldött kiküldésére vannak jogosítva, mandátumaikat egy küldöttre is átruházhatják, de háromnál több megbizatással egy küldött sem bírhat.

Minden helyicsoporthoz annyi szavazattal bír, ahány küldött megválasztására jogosítva van. A kiküldöttek számát azon tagok száma határozza meg, akik után a közgyűlés egybe-hívása előtti hónapban a járulékok a központba beküldettek.

A helyicsoporthoz két héttel korábban kötelesek a központi vezetőséget a küldöttek számáról értesíteni, hogy azoknak a megbízólevél elküldethessék. A napirendre vonatkozó indítványok legalább 8 nappal előbb írásban beküldendők a központi vezetőséghez.

Pásztly Károly,
titkár.

Kiss Miklós,
elnök.

Felhívjuk mindama csoportokat, akik eddig még nem jelentették be közgyűlési küldötteiket, hogy ezt haladéktalanul tegyék meg. Egyben mindazon küldöttek, akik a közgyűlés napján szállásra igényt tartanak, ebbeli igényüket jelentsék be a központi irodánál.

A helyi csoportok közleményei.

Közgyűléseket tartanak a következő helyi csoportok:

Január hó 26-án, d. u. 2 órakor, *Siófok.*
 „ „ 26-án, *Orsova.*
 „ „ 26-án, *Karánsebes.*
 „ „ 26-án, d. u. 3 órakor, *Sopron*
 (Magyar Korona-vendéglő).

Az összes közgyűlésekre a központ küldötteket fog küldeni.

A siófoki helyi csoport folyó hó 26-án, d. u. 2 órakor tartja rendes évi közgyűlését Fő-utca 13. szám alatt, amelyen a központ is képviselve lesz. Egyben felhívja a csoport vezetősége a hátralékos tagokat, hogy járulékait minél előbb rendezzék, mert ellenkező esetben a taglétszámból töröltetni fognak.

Továbbá felkérjük vidéken lakó tagtársainkat, úgy intézzék dolgaikat, hogy a közgyűlésen minél számosabban megjelenhessenek. Tartsa minden tagtárs erkölcsi kötelességének a gyűlésen való megjelenést, annál is inkább, mivel fontos ügyek megvitatása kerül napirendre.

Az érsekújvári helyi csoport e hó 25-én, este 7 órakor taggyűlést tart.

Az orsovai helyi csoport folyó hó 26-án, délután tartja közgyűlését, amelyen a központ is képviselve lesz.

A karánsebesi helyi csoport folyó hó 26-án, délután tartja közgyűlését.

A székesfehérvári helyi csoport január hó 25-én *tagértekezletet* tart, amelyen a központi vezetőség is képviselve lesz. *Minden tagtárs ott legyen!*

A soproni helyi csoport január hó 26-án, d. u. 3 órakor tartja évi rendes közgyűlését a Magyar Korona-vendéglőben. A közgyűlésen a központ is képviselve lesz. Minden tagtárs ott legyen.

A szombathelyi helyi csoport február hó 1-jével megkezdí tudományos felolvasását és előadását. Felhívja a tagok figyelmét, hogy este 1/27 órára pontosan jelenjenek meg. A sorozatos előadások és felolvasások minden szombaton este 1/27 órakor kezdődnek.

Az újonnan megválasztott vezetőségek névsora:

Bárándi helyi csoport. Elnök Farkas Lajos, jegyző Szőnyi János, pénztáros Karajos Károly, ellenőrök Szabó Imre és Varga István, vezetőségi tagok Balla Imre, Vigh Albert, Gulyás Antal, Szőnyi János, Gaál Jenő és Szabó Lajos.

Istvánbelki helyi csoport. Elnök Stroll Alajos, II. elnök Bondár Mihály, jegyzők Tusa János és Herz József, pénztárosok Szücs János és Kortuli Imre, ellenőrök Magyar István és Lang Imre, vezetőségi tagok Nagy Károly, Pintér János, Kutivány Gyula, Majer József, Szakács Attila, Fischer Nándor és Bari Géza.

Budai helyi csoport. Elnök Téglás István, jegyző Láng Ferenc, pénztáros Dobos Károly, ellenőrök Szatmáry László és Lakatos András, bizalmiférfaik Véber Ferenc, Vaniga Sándor, Hunyadi György, Szabinczy Mihály, Bakó György, Nagy János és Link Mihály.

Szolnoki helyi csoport. Elnök Kiss Lajos, II. elnök Thury Ferenc, jegyző Nádasi Pál, pénztárosok Dracsó Miklós és Keő Alajos, ellenőrök Mikala Károly és Pratser Károly, vezetőségi tagok Nagy János, Biró János, Grünwald S., Katesz József, Lander Ferenc, Mészáros M., Fülöp József, Puszt Péter és Horváth N., póttagok Zsiros István és Árpási András, közgyűlési küldöttek Keő Alajos, Nagy János és Biró János.

Orosházai helyi csoport. Elnök Kiss János, jegyzők Berta Antal és Göndör István, pénztáros Rohoska János, ellenőrök Miszlai Bálint és Horváth Pál, bizalmiférfaik Gaál Ferenc és Rohoska Sámuel.

Nagykanizsai helyi csoport. Elnök Tóth György, II. elnök Varga Kálmán, jegyző Tóke István, pénztárosok Nemsics István és Parrag József, ellenőrök Rozs Géza és Tanczos István, vezetőségi tagok Istai Péter, Szücs László, Ruprecht Ignác, Fillák János, Pecsics István, Varga János és Hideg József, bizalmiférfaik Hakler Kálmán, Klinger Károly, Domján József, Dolmányos József, Király Pál, Horváth István, Pint Imre, Hadik Antal és Harer József.

Máv. gépgyári helyi csoport. Elnök Fábrián János, II. elnök Obrucsay Gyula, jegyzők Horváth Lajos és Csaplár Zsigmond, pénztárosok Tatár Sándor és Ladányi Mihály, ellenőrök Kemény József és Engelmann Antal, vezetőségi tagok Domján Elek, Braun Vince, Tóth Károly, Balácsi István, Merri Albert, Láng Imre, Liszka Adolf, Fekete István, Cserna Sándor és Greiner József.

Pécsi helyi csoport. Elnök Hradil Gyula, pénztáros Schwantner János, jegyző Bodó János, ellenőrök Hermann János és Lakatos József, könyvtárosok Mangold Alajos és Müller Mihály, vezetőségi tagok Brüstzl Lajos, Keceli Lajos, Krámer Ignác, Gavetschán Imre, Bildhauer József, Stark Konrad, Lahner Imre és Vobiás, póttagok Dévai János és Kiss István.

Piski-i helyi csoport. Elnök Dvorácsék Ágoston, II. elnök Matiz József, jegyző Topperczér Emil, pénztáros Fischer Sámuel, ellenőrök Fay Ferenc és Tóth Imre, könyvtáros Kollmann Lajos, bizalmiférfaik Locher Tamás, Fischer Adolf, Verbai Kálmán, Pozsgai József, Zierler Károly, Krug Károly, Füzér József, Gál János, Kollmann Imre, Kalotzkay Vendel, Nagy Kálmán, Kollár László és Szpinán Péter.

Sátorajuhelyi helyi csoport. Elnök Zsiday Ferenc, jegyző Bussány Pál, pénztáros Untener László, ellenőr Lauf János, vezetőségi tagok Szmekovics Sándor, Szerviczky Mihály, Bugyi Ede, Nádasy Gyula, Handelszmann Ignác, Tóth Béla, bizalmiférfaik Grexik György, Schmutk László, Schönfeld Samu, Jakab András, Zavarbó István és Hatala Albert.

Ruttkai helyi csoport. Elnök Locher Ágoston, II. elnök Zvarik József, pénztárosok Pető György és Maurer Vilmos, ellenőrök Gyöngyösi István, Kollár Henrik és Breuer Kornél, jegyzők Herrmann Aurél és Pirmann József, vezetőségi tagok Takács Kálmán, Veres Géza, Bona Sándor és Hirth József, könyvtárosok Boxer Vilmos, Darula István és Szlafkovszky József.

Nyugati helyi csoport. Elnök Béres József, II. elnök Ripp Ferenc, jegyzők

Kolumbán Miklós és Szamek József, pénztáros Bartusek János, ellenőrök Kovács Ferenc és Horváth József, vezetőségi tagok Pohánka András, Németh Ferenc, Fördős Sándor, Hulla Pál, Maczák János, Szemeti József, Lencsey Károly, Pásztor István és Csörgics József, könyvtáros Bognár József.

Rákos-rendezői helyi csoport. Elnök Cservenka Miklós, II. elnök Taró György, jegyző Todorov Tódor, pénztáros Énekes Antal, ellenőrök Magyaros József Horváth István, vezetőségi tagok Roznik János, Csur Mihály, Radics Bálint, Lenárd Pál, Sáska Sándor, Szegedi Péter és Görög Antal, bizalmiférfaik Roznik Ferenc és Magyaros József, közgyűlési küldöttek Énekes Antal és Sáska Sándor.

Rákoskeresztúri helyi csoport. Elnök Dobai János, II. elnök Szörényi Vilmos, jegyzők Gelencsér György és Raksányi János, pénztárosok Lung János és Mester Béla, ellenőrök Kochnyák Károly és Gernán Rezső, vezetőségi tagok Jurcsik János, Vég János, Piekni Jakab, Münszter István, Venczák András, Farkas József és Spilipicz János.

Bruck-királyhidai helyi csoport. Elnök Paály Joachim, pénztáros Korpics Henrik, jegyző Aschengschwandner József, ellenőr Krakhoffer Ferenc, vezetőségi tagok Kendler György, Horváth József, Molnár Mihály, Czeter Lipót, Tauber József, Rosner János, Hartai Ferenc, Boczi Pál, Asbóth István és Kiss János.

A Dv. rendelete a betegsegélyezésről.

63/a sz.

A magyar korona területén lévő valamennyi szolgálati osztály és helyi főnök urnak.

Betegsegélyző pénztár.

(A betegsegélyző pénztári tagoknak bérosztályokba való sorozása.)

A betegsegélyezésről szóló 1907. évi XIX. t.-c. 24. §-a szerint a betegség esetére való biztosításnál a biztosított tagok járuléka átlagos napibérosztályok szerint fizetendő. Az idézett törvénycikk 105. §-a pedig az átlagos napibérosztályok megállapítását az országos munkásbetegsegélyző és balesetbiztosító pénztár hatáskörébe utalván, ennek 1907. évi november hó 24-én tartott közgyűlése az átlagos napibérosztályokat a következőképpen állapította meg és pedig:

Az I. átlagos napibérosztályba tartozók napibére	---	---	---	1 kor.
A II. átlagos napibérosztályba tartozók napibére	---	---	---	1—2 "
A III. átlagos napibérosztályba tartozók napibére	---	---	---	2—3 "
A IV. átlagos napibérosztályba tartozók napibére	---	---	---	3—4 "
Az V. átlagos napibérosztályba tartozók napibére	---	---	---	4—5 "
A VI. átlagos napibérosztályba tartozók napibére	---	---	---	5—7 "

vagy ezen túl terjed.

Erre való tekintetből betegsegélyző pénztárunk tagjai által fizetendő és ezek illetményeiből vagy keresményeiből levonandó tagsági járulékok előírása és fizetése szintén az átlagos napibérosztályok szerint lesz teljesítendő, a szóban lévő tagsági járulékok előírása végett tehát szükséges, hogy betegsegélyző pénztárunk tagjainak tényleges illetményei, vagy keresményei a fentebbi átlagos napibérosztályok valamelyikébe besoroztassanak. Ennél a besorozásnál elvül szolgál, hogy az évi fizetéses alkalmazottak évi fizetésének $\frac{1}{365}$ -öd, a havi segély díjjal vagy havi bérrel alkalmazottak havi illetményeiknek $\frac{1}{100}$ -ad része és a napidíjjal vagy napibérral alkalmazottak tényleges napibére (napidija) veendő besorozásnál alapul.

A besorozás aztán olyképp fogantatandó, hogy azok az alkalmazottak, kiknek tényleges vagy egy napra kiszámított napibére valamely átlagos napibérosztálynak

megfelel, az illető átlagos napibérosztályba sorozandók be. Ha a tényleges vagy egy napra kiszámított napibér egyik átlagos napibérosztálynak sem felel meg, akkor az illető alkalmazott a legközelebbi magasabb átlagos napibérosztályba lesz besorozandó. Így például, akiknek 2.40 korona napibére van a III. bérosztály szerint vagyis 3 korona után fizeti a betegsegélyző pénztári járulékot.

A véglegesen alkalmazott tehát évi fizetéssel bíró személyzetünknek a bérosztályokba való sorozására nézve táblázatot közlünk, melyből világosan kitűnik, hogy egy-egy fizetési osztály, mely bérosztályba tartozik.

Évi fizetés korona	Ennek egy napra eső része korona	Bérosztály	Bérosztály, mely korona után a járulék fizetendő
750	2.06	III.	3.—
800	2.19	III.	3.—
900	2.46	III.	3.—
1000	2.73	III.	3.—
1110	3.02	IV.	4.—
1200	3.29	IV.	4.—
1300	3.56	IV.	4.—
1400	3.83	IV.	4.—
1500	4.11	V.	5.—
1600	4.38	V.	5.—
1700	4.65	V.	5.—
1800	4.93	V.	5.—
1900	5.21	VI.	7.—
2000	5.48	VI.	7.—
2100	5.75	VI.	7.—
2200	6.03	VI.	7.—
2300	6.30	VI.	7.—
2400	6.70	VI.	7.—

A betegsegélyző pénztár azon tagjai, kik évi 2400 koronánál nagyobb fizetést élveznek, a VI. bérosztály szerint róják le járulékaikat, vagyis napi 7 korona alapján. Hogy a betegsegélyző pénztári járulék kiszámítása pedig helyesen állítsassék a fizetési lajstromokba, mihez tartás végett néhány példát mutatunk be.

1. Egy 750 korona fizetéssel bíró alkalmazott a III. bérosztályba tartozik, tehát napi 3 korona alapján számítandó ki betegsegélyző pénztári járulékba, tehát február hóra;

$3 \times 1\frac{1}{2}\%$ naponként 45 fillér,
29 napra = 1.31 korona esik.

2. Egy 1600 korona fizetéssel bíró alkalmazott az V. bérosztályba tartozik, tehát napi 5 korona alapján számítandó ki betegsegélyző pénztári járuléka március hónapra;

$5 \times 1\frac{1}{2}\%$ naponként 7.15 fillér,
31 napra = 2.31 korona esik.

3. Egy 2300 korona fizetéssel bíró alkalmazott a VI. bérosztályba tartozik, tehát napi 7 korona alapján számítandó ki betegsegélyző pénztári járuléka április hónapra;

$7 \times 1\frac{1}{2}\%$ naponként 10.5 fillér,
30 napra = 3.15 korona esik.

Véglegesen kinevezett személyzetünk betegsegélyző pénztári járuléka folyó évi február havától kezdve — tehát már február havára folyósítandó illetmények után is — a bérosztályok alapján állítandó be a fizetési lajstromokba, a napidíj, vagy napibérrel alkalmazottak járuléka pedig már folyó évi január havi illetmények után hozandó levonásba.

Budapest, 1906 január 10.

A h. vezérigazgató
Brám, s. k.

Minden céltudatos vasutasnak kötelessége a Magyar Vasutast terjeszteni.

Szósztáyrkodás.

A szentkoronások már megint gyűlést tartottak. Ez Magyarország és a nagy világ legboldogabb egyesülete. Évente legalább öt nagy gyűlést tarthat. Négyet központi vezetőséginek neveznek, az ötödik a ráadás, az a nagygyűlés. Tehetik. Telik az évi

nyolc korona tagdíjból, melyből napi nyolc korona napidíj jár. Es ezt nevezik ők önzetlen és hazafias működésnek.

Vezérük, a nagy Tivadar, megint a szakállához méltó hosszú beszédet mondott. Vázsonyi — a mindig szatirikus és sohasem igazágtalan Vázsonyi — bizonyára nem írta meg előre ezt a beszédet. Mert a régieket, mint Óbudán vasárnap gyilkos humorral felfedte — ő csinálta. Ki is figurázta a nagy Batthyányt. Vázsonyi szerint Magyarországon nemsokára minden „gombózegetésnek” Batthyány Tivadar lesz az elnöke.

Vázsonyi providenciális éleslátású férfi. Hát a szentkoronás egyesület nem gombózegetés?

Lássuk csak, mi történt ezen a központi-nak nevezett vezetőségi gyűlésen? Az elnök bevezető beszédében megemlékezett a memorandumokról, de már előre jelentette, hogy az azokban foglalt sérelmek nagyrésztének orvoslása nehéz, mert a fizetésrendezés törvénynyé vált.

Tehát szép muzsikaszóban annyit jelent ez, hogy nem lesz semmi eredménye a „papa kedvence”-szövetség memorandumainak.

Amily szomorú ez a vasutasokra és az elbolondított szentkoronások ezreire nézve, annyira örvendetes ez az öntudatos munkásság szempontjából, mert a vasutasok mielőbb észre fognak térni, hogy egy szociális szervezet élére nem gróf való, aki a tisztségét csak lépcsőnek használja fel, hogy ő jómagam magasabbra hágjon.

Beszélt a jó gróf még a hálókocsik alkalmazottairól az ő ismert szemfényvesztő modorában, mintha ő képes volna az idegen tőkésnek jármában szinylődő szegény ördögök helyzetén segíteni. Ő, aki maga is bőrkabátos és kapitalista. Persze, a Szövetség csak Batthyány Tivadar érdeme, a magánvasutasok fizetésrendezése, a díjnokok memorandumai, a szövetségi árvaház és a többi.

A szövetségi árvaháznak is megvan a pikantériája. Az utolsó közgyűlésen kimondatott nagy tapsvihár között, hogy meglesz a vasutas-árvaház. A szentkoronás szövetség megcsinálja és „Batthyány Tivadar gróf vasutas-árvaház” lesz a neve.

Mérvadó helyen, ahol a nemes elnököt nagyon szeretik, szeget ütött ez a dolog. „Ez a Tivi mégis nagy kókler. Ha legalább Kossuth-árvaház lenne a neve?! És elhatározta a kormány, hogy mihelyt a viszonyok megengedik, fellállítja az állami árvaházat. És így kutba esett az államszegély és sok egyéb jó s persze meghalt, mielőtt megszületett volna a „Batthyány-árvaház” is.

Mert a Tivi nagyon szeretik. Nézzük most, történt-e a szentkoronás gyűlésen a gróf beszédjén kívül is még valami?

Történni nem történt semmi. Hisz nem szokott ott történni valami.

Határozatokat, azt hoznak rakásszámra, de végrehajtani ezeket soha nem szokták. Az egyik kerületi elnök azon zokogott, hogy a nyugdíjbizottsági választásoknál a szövetség rosszul szervezkedett és jelöltjeik kibuktak.

Hát ezek az urak még mindig azt hiszik, hogy őket komolyan veszi valaki?

Hogy lehet őket komolyan venni, midőn a kerületi elnök urak azon vetekednek — és ebben merül ki az összes szövetségi tevékenységük —, abban vetekednek a legnagyobb rövidlátással, hogy ki tud minél nagyobb lehetetlenségeket mondani a nagy szakállu elnöknek.

Midőn a központi tisztikar egymás közt és egymás ellen intrikál és ezekben az intrikákban a legkétszínűbb szerepet játsza maga az elnök.

Midőn már két éves fennállás óta nem tudtak semmit produkálni, hanem a tagdíjakat elgyűlésezik és kétséges vállalkozásokba fektetik.

A szentkoronás költségvetés ma így áll: Ők azt mondják, 27.000 tagjuk van. Nem igaz ugyan, de legyen.

27.000 tag tagsági díja 8kor. **216.000 K**

Kiadások:

4 kétnapos vezetőségi ülés 100 taggal	8.400	„
1 nagygyűlés 300 taggal (két napos)	4.800	„
Közp. adminisztráció 20%-a a tagdíjaknak	43.600	„
Szövetségi lap költsége (szer- vezeti jelentés szerint)	58.000	„
57 kerület 40% adminisztrá- ciója	87.200	„
3 ügyész tiszteletdíja	6.000	„
Összesen	208.000 K.	

Maradna kulturális célokra és 27.000 tag segélyezésére 10.000 korona. De nem marad egy megveszekedett fillér sem, sőt még deficittel dolgoznak, mert tagjaik száma igen messze elmaradt, legalább 5—6000-rel kevesebb az általuk szemfényvesztő módon kimutatott tagok számától. A lapjuk példányszáma 1908 január hó 1-én 4300-zal megcsappant.

Hát ki higgyen nekik?

Midőn mindannak az ellenkezőjét csinálják, mint amire fogadkoztak. Akár szeretett vezérük a koalíciós iskolából.

Alapelvük volt, hogy tagul senkit sem lehet bekényszeríteni és mindenki a naptári év végén kiléphet és felemelték a tagkötelezettséget három évre.

Elvük volt, hogy a szövetségi lap költségének nem szabad többé kerülni 30.000 koronánál és elköltik a dupláját, 58.000 koronát.

Elvük volt, hogy minél szélesebb autonómiát biztosítsanak a vidéki tagoknak és most összevonják e kerületek számát.

Elvük volt, hogy a központi vezetőség tisztsége tiszteletbeli állás és a szövetség megalapítóinak — akik nemcsak fáradságot, de pénzt is áldoztak a szövetség megteremtésére — már az első közgyűlésen redukálták a tiszteletdíját. Ma Seidl ur nem tartja méltónak a szövetségben a csekély javadalmazást és magasabb tiszteletdíjat indítványoztatott magának.

Elvük volt, hogy a szövetség szerkesztői állása inkompatibilis a jegyzői állással és most a szövetség jegyzője 1200 koronát huz mint jegyző és 3000 koronát mint szerkesztő a szövetség pénztárából és ezért hegyibe kerekedett az ügyvezető urnak; aki pusztán fogcsikorgatással tekint erre a javadalmazásra.

Elvük volt, hogy a szövetség nem politizál és elnökük kortesgyűlésre hívja össze a harmadik kerületi vasutas választókat és államhivatalnokokat, hogy a kormány jelöltjére szavazzanak.

Hát ki vegye őket komolyan?

De egyet megcsináltak. És pedig azt a munkásszövetségre nézve jól csinálták.

Csináltak munkásbizottságot munkások nélkül.

Elég nekik, ha ennek a bizottságnak Osváth István az elnöke, Szentiványi a pápája.

Munkásokat nem kapnak, de nem is kell nekik.

Hisz az urak csak komédiáznak, fecsegnek, szósztáyrkodnak.

Ki a fene hinne nekik?

A Szövetség évi jelentéséből.

A Szövetség most adta ki évi jelentését, amelyből a fontosabb mozzanatokat kiemelve, leközljük, hogy olvasóinknak alkalmuk legyen megismerni Szövetségünk múlt évi működésének jelentését.

„A lezajlott déli vasuti passzív rezisztencia nyomán jelent meg a belügyminiszter ama rendelete, mely a vasutasságot — félve a sztrájkmozgalomtól — rendőri, csendőri fedezet alá helyezte. A rendelet szövegéből ismeretes, hogy ennek éle kifejezetten a Szövetség ellen irányult s csupán utjelzőül szolgált a hatóságoknak, a felsőbbeségeknek, felkeltve ellenszenvüket ama Szövetség ellen, amelynek nincsen egyéb büne, mint-hogy halad a korrallal, hogy modern.

Ma, amikor nyugodt fővel, higgadtan tekinthetünk vissza a lezajlott eseményekre, szinte mosolyra kelt a belügyminiszter 1907. évi március 26-iki 225. sz. rendelete, amelyben a Szövetséget „féktelen izgatással“, sztrájkra, passzív rezisztenciára való bujtoztatással vádolta. Annál feltűnőbb ez, mert hiszen a Szövetség ellenőrzésével megbízott m. kir. vasuti és hajózási főfelügyelőség 1906. évi december hó 31-én kelt leiratában elismeri, természetesnek találja, hogy a Szövetség sztrájkmozgalmat nem segít elő.

Annál is inkább feltételezhető, hogy a belügyminiszteriumban, ahol az egyesületi ügyeket intézik, ugyancsak tudják, hogy a Szövetség sztrájkmozgalmat nem idézett elő.

A déli vasutások passzív rezisztenciájában, a szamosvölgyi műhelymunkások, a bpesti nyugoti szertári munkások, a sumonyi pályamunkások, a győri raktármunkások sztrájkjában a Szövetség semmiféle szerepet nem játszott. Sőt, ha tekintetbe vesszük, hogy a fenti sztrájkokon kívül 1907-ben több sztrájk nem is volt, úgy határozottan konstataálható, hogy az előző évekhez képest a sztrájkok nagyon megfogytak. Nem állana így a dolog, ha a Szövetség erőnek erejével sztrájkokat akart volna előidézni.

És ehelyütt, ahol tulajdonképpen beszámolót kell tartanunk, rá kell mutatnunk ama sajnálatos jelenségre, hogy a rendeleti uton életbeléptetett pragmatikában biztosított parányi jogokat sem élvezheti a vasutasság.

Többek között a gyülekezési és egyesületi jogokat érintő szakaszok azok, amelyeket a pragmatika intencióival ellenkező értelemben magyaráz a pályafelügyelőtől kezdve a miniszteriumig minden hivatali felettes.

Nem szólunk most a temesvári, a kolozsvári, az északi főműhelyi, az istvántelki munkásokról, akiket pragmatika-ellenesen fosztottak meg kenyerüktől, de le kell szegoznünk a szolgálati főnökségek ama eljárását, amelylyel a kereskedelmi miniszter ama rendeletét, amelylyel megtiltja a vasutasoknak, hogy szervező vagy lapbizottsági tagok lehessenek, félremagyarázni igyekeztek.

Eklatáns példákkal igazoltuk mindama eseteket, amelyek oda céloztak, hogy a munkásságot gyülekezési szabadságában megakadályozzák.

Klasszikus bizonyítékokkal szolgáltunk, mint a kolozsvári osztálymérnökség ama rendeletével, amelyben alárendeltjeinek elbocsátás terhe alatt megtiltja, hogy szövetségünk tagjai lehessenek.

És bárha egy egész sereg hasonló rendelkezés került nyilvánosságra, némi keserűséggel kell rámutatnunk ama minden esetre igen jellemző tényre, hogy illetékes körök cseppet sem igyekeztek a szolgálati rendtartás 45. §-a 6. pontjának érvényt szerezni.

Az október 10-iki politikai háttérű mozgalmak idején érte el a szervezett vasutasok üldöztetése csúcspontját.

Azért írjuk a szervezett vasutasok üldöztetése, mert a megindított hajszá nem közvetlen a Szövetség, hanem ennek tagjai ellen irányult.

A tagoktól megfosztani a Szövetséget ez volt a cél.

Pedig hát egy-két pillantás az évi mérlegbe meggyőzhet mindenkit, hogy Szövetségünk léte biztosítva van. Hogy egyebet ne említsünk, 1906-ban 8 hó alatt a befolyt tagjárulékok összege 40.055 korona volt, tehát átlag 5007 korona havonként. Ezzel szemben 1907-ben tagjárulékokból 71.976 korona, havonként tehát átlag 6543 korona folyt be.

S ha mindennek dacára mérlegünk 1551 korona veszteséget tüntet fel, ez annak tudható be, hogy május közepéig 2 személyre szóló vasuti bérletjegy birtokában vagyunk, másrészt leltári beszerzések és előre kifizetett házbér stb. fedik ezt az összeget.

Nem volt célunk, nem lehetett célunk a túlzott takarékoskodás, hiszen Szövetségünk

nem takarékegyesület, hanem a modern munkásmozgalmak egyik szerény uttörője.

Elismerőleg kell megemlékeznünk a Szövetség egyes helyi csoportjainak működéséről is, amelyeknek vezetőségei becsülettel igyekeztek a központi iroda munkáit megkönnyíteni. Amíg még tavaly is minden apró-cseprő ügyben a tagok a központi irodához fordultak, addig már a most lefolyt évben számos ügyet az egyes helyi csoportok vezetőségei intéztek el.

Május közepe óta a központi iroda sorra vette az összes helyi csoportokat, úgy hogy vidéki csoportjainknál 116 ízben tartottunk ellenőrzést. Az ellenőrzési munkálatokat felhasználva természetesen agitációra is, melynek eredménye a csoportok és befizető helyek számainak emelkedése. Amíg tavaly 84. csoportunk és befizető helyünk volt (Horvát-Szlavonországgal együtt 89), addig ma a magyarországi csoportok és befizető helyek száma 92, a horvátországi kerülethez tartozóké 36, összesen tehát 128.

A taglétszámot illetőleg már kevésbé kedvező eredményt tudunk felmutatni. Amíg tavaly 17.966 tagot mutattunk ki, addig ma tagjaink száma 18.941-re emelkedett. Sajnos azonban, ezek közül az utóbbi 2 hónapban csupán 13.276 tag tett eleget fizetési kötelezettségének.

Az iroda munkájáról fogalmat nyújthat a levelezés mérve is. Az elmúlt naptári évben 3009 levél érkezett a központi vezetőséghez, viszont a központ 2113 levelet küldött szét. Ebbe a számba nincsenek betudva sem a központ által 20 ízben és 668 példányban szétküldött körlevelek, sem pedig az a 130 beadvány, amelyet az év folyamán a felsőbbséghez és a hatóságokhoz benyújtottunk.

A központi vezetőség ténykedései közül az agitáció terén különösen kiemelendő, hogy 243 esetben képviseltette magát egyes csoportok tag-, illetve közgyűlésein.

Ez idézte elő, hogy az agitáció költségei 400694 koronára rugtak, azonban ha tekintetbe vesszük, hogy tavaly hét hó alatt ugyanerre a célra 2580 koronát fordított a szövetség, akkor ezen a téren is észlelhető a takarékoskodási törekvés.

Bárha a tavalyi közgyűlés keveselte az agitációra fordított összeget, szerény anyagi viszonyaink nem engedték meg, hogy erre a célra ennél többet áldozzunk.

A szövetség fejlesztése körüli agitációval párhuzamosan haladt az agitáció a vasuti munkásság gazdasági és munkaviszonyainak megjavításáért.

Az 1907. évi február hó elején érkezett le a kereskedelmi miniszter válasza a szövetség emlékiratára s bárha ekkor még semmi pozitív engedmény nem adott a vasuti munkásságnak, mégis hat héttel később, március 26-án, már számos Máv. munkáskategóriát részesítettek 20—40 fillér bér-emelésben.

A fizetésrendezés alkalmával ismét megfélekedtek a vasuti munkásságról, amíg azután szeptember végén számos olyan kedvezmény nyújtottak a Máv. munkásságának, amely hatalmas lépés ugyan előre, de amelynek méltó kiegészítése volna a munkásság még hátralevő óhajainak a teljesítése.

A bérletjegy-rendszer elismerése a déli vasuton teljes mértékben sikerült, ugyanígy történt a szamosvölgyi vasut műhelyében is, a Máv.-nál pedig a műhelyi munkásbizottságok megalakítása is haladást jelent ezen a téren.

Legnagyobb meglepéssel kell észlelnünk, hogy a többi kategóriáknál, fűtőház, műszaki stb. szintén megalakultak a munkásbizottságok.

A szervezkedés és agitáció sikere mellett bizonyít az a körülmény is, hogy úgy az újonnan alakított munkásbizottságok, valamint a fegyelmi bíróságok választott tagjai is túlnyomólag szövetségünk tagjai közül kerültek ki.

Amiket eddig az agitáció címe alatt felsoroltunk, befejezett tények. De vannak azonban még oly feladatok, amelyeket megoldani a jövő feladatait képezik.

A 9 órás munkanap, a szombat délutáni munkaidőszabályozás, az automatikus bér-emelés az elsősorban megoldásra váró feladatok.

Segélyezés és művelődés terén is jelentékeny haladás történt. Magára a szaklapokra 50.281 korona fordítatott.

A helyi csoportok könyvtárainak értéke is tetemesen növekedett, úgy hogy míg 1906-ban csak 1600 kötet könyv 2400 korona értékben volt a csoportok tulajdonában, addig ma ugy számra, mint értékre nézve megkétszereződtek.

A csoportok leltári beszerzése is érték-emelkedést tüntet ki, s a csoportok által fizetett házbér is emelkedést tüntet fel, már csak azért is, mivel a csoportok helyiségeit a vendéglőkből magánhelyiségekbe helyezték át.

A központi vezetőség november 31-ig 4746 korona rendkívüli segélyt utalt ki. Ezekben a segélyekben nincsenek betudva az egyes helyi csoportok által nyújtott több mint 1500 korona segély. Csupán maga a ruttkai helyi csoport 600 koronán felüli segélyt nyújtott szűkölködő tagjainak.

A jogvédelem terén is hathatos támogatásban részesültek tagjaink. Ügyészünk közel ezer esetben szolgált ügyvédi tanácsal, eljárással vagy képvisellel.

A perekben képviselt pénzbeli érték közzei negyedmillió koronára rug, míg a megnyert ügyekben szerepelt érték 47.000 koronát tesz ki.

A HÉT ESEMÉNYEI.

Baleset a pályaudvaron. Folyó hó 17-én este a rákosi rendező-pályaudvarra berobogott a Bécs felől jövő 238-as számú gyorstehervonat ésmivel egyik fékezéjelromlott, meg akart állni. Perjessy Ferenc 60 éves fékező látva, hogy a vonat meg akar állni nyugodtan átment előtte. Azonban éppen abban a pillanatban robogott el a szomszédos vágányon a 101-es expresszvonat. A száguldó expresszvonat által okozott légáramlat odavágta a még mindig mozgó tehervonathoz és télikabátja megakadt a tehervonat egyik kocsijának lépcsőjében. A tehervonat magával vonszolta Perjessyt mintegy tizen-nég méterre. Mire észrevették már halott volt. Beszállították a törvényszéki orvostani intézetbe.

Kisiklott tehervonat. Folyó hó 15-én Újpest és Rákos állomások között egy tizenhét kocsiból álló tehervonat, amely Budapest felé közeledett, eddig még kiderítetlen módon kisiklott. A kisiklás következtében a kocsik egymásra futottak s minden kocsit összetört. A véletlennek köszönhető, hogy a kisiklás nagyobb vasuti katasztrófának nem lett az okozója. Mögötte nyanyis teljes sebességgel közeledett az érsekújvári személyvonat. A mozdonyvezető észrevette a veszedelmet és a kisiklás helyétől mintegy kétszáz lépésre megállította a vonatot. Így emberéletben baj nem esett. Az államvasutak kára megközelíti a kétszáz ezer koronát.

Égő vasuti kocsik. Szabadkáról táviratozzák, hogy az ottani pályaudvaron 17-én este kigyulladt egy vasuti kocsik, amelyen 50 hordó petróleum volt. Ezekből 41 hordó petróleum a tűz martaléka lett. A tűz, amelynek tovaterjedését erős munka után megakadályozták, az egész várost megvilágította. A kár 21.000 korona.

VEGYES.

Veszteségünk. A temesvári helyi csoportunknak voltak hűséges tagjai *Ehling Péter* és *Noldi Miklós* elvtársak. Mindkettőt letörte a proletár-betegség. Ifjan, alig 32 éves korukban ragadta ki sorainkból őket a halál.

A temesvári helyi csoport testületileg részt vett a temetésen és szép piros szalaggal ellátott koszorúval fejezte ki kegyeletét az elhunytak emléke iránt.

Nekünk, az élőknek kötelességünk, hogy lankadatlanul küzdjünk a tüdőbeteg szanatóriumért, amely sok ezer korán letört testvérünket menthetne meg az életnek.

A Társadalomtudományok Szabad Iskolája, VII. Wesselényi-utca 17, félemelet, diszterem. Az igazgatóság felhívja a *Szociológia és segédtudományai* iránt érdeklődők figyelmét az iskolának február 5-én kezdődő új félévére, amelyben a munkástanfolyamok IV. sorozata és a felsőbb tanfolya-

mok III. sorozata követhetik. Az iskola programját eddigi működése adja.

Előadásokat tartanak: Dr. Ágoston Péter: A sztrájk büntetése. — Bresztovszky Ernő: Magyarország fejlődésének vázlata a XIX. században. — Dr. Bród Miksa: Hivatásos betegségek néhány iparágban. — Dr. Dalmady Zoltán: A mindennapi élet és a munkaképesség. — Dr. Dienes Valéria: Mechanika és termodinamika. — Enyvvári Jenő: Kant ismeretkritikája és az ujkanti irányzat. — Dr. Fényes Samu: Nietzsche, mint moralista. — Dr. Fülöp Zsigmond: Általános fejlődéstan. — Dr. Gönczi Jenő: Az árváltozások társadalmi hatása. — Dr. Harkányi Ede: Magyarország társadalmának vázlata a XIX. században. — Ugyanaz: A belátásos elmélet. — Dr. Jánosi Imre: Földünk szerkezete. — Dr. Jászi Oszkár: A modern kapitalizmus kialakulása. — Dr. Kunfi Zsigmond: Választójogi problémák. — Dr. Lánosi Jenő: Szocializmus és etika. — Dr. Lessner Richárd: munka, munkabér és jövedelem. — Dr. Lukács György: A társadalmi dráma története. — Dr. Madzsar József: A darvinizmus kérdésének mai állása. — Dr. Marschan Géza: Az ausztráliai demokrácia. — Dr. Nyári Jenő: Az öröklési jog reformálása. — Dr. Pékler Gyula: Szociológia és politika. — Ráczy Gyula: A legmodernebb gyárak és munkástelepek a külföldön. — Dr. Rónai Zoltán: A modern kapitalizmus joga. — Ugyanaz: Kriminális és szociológia. — Dr. Szabó Ervin: Újabb irányok a munkásmozgalomban. — Szász Zoltán: A család felbomlása. — Dr. Szende Pál: Magyar közjog a történeti materializmus megvilágításában. II. rész. — Ugyanaz: Irodalmi és társadalmi irányok. — Dr. Székely Aladár: A jogi dogmatizmus tévedései.

Beiratkozások: január 29., 30., 31-én és február 3-án az iskola helyiségében este 7-9-ig. — Tandíj (117 óra) 10 korona; az újonnan beiratkozók ezenfelül még 2 korona beiratási díjat is fizetnek. — Belépődíj egyes órára 1 korona. — Bővebb felvilágosítás és részletes órarend Dr. Harkányi Ede titkárnál (VIII., Szentkirályi-utca 51. szám. Telefonszám 65-65) kapható. — Indokolt kérelemre az egész vagy fél tandíjat előlegezi az igazgatóság.

A kőbányai fodrászsegédek szabad szervezete Pfeiffer István fodrász üzletét (X., Kápolna-u. 1. sz.) szigorú bojkott alá helyezte.

Kérjük a munkástársakat, hogy mindaddig, amíg a követelést meg nem adja és míg szervezeten munkást alkalmaz, az üzletét kerüljék.

Intim-Színház. A fővárosi szórakozó helyek között a legnagyobb népszerűsége tett szert a Sándor-terti Intim-Színház.

Az előadások délután 3-7-ig tartanak. Szinre kerülnek egyfelvonásos bohózatok és magán-számok. Naponta zsfolt nézőtér előtt folynak az előadások s a színház rövid fennállása óta máris kedvenc szórakozó helye a finom, izlésű közönségnek.

A műsor diszkrét és válogatott, olyannyira, hogy főleg hölgyközönségből kerül ki publikuma. A vasutasoknak melegen ajánljuk a színházat, ha nemes szórakozást akarnak találni.

Vasárnap délután két előadás van: az egyik 3-5-ig, a másik 5-7-ig tart.

MULATSÁGOK.

Meghívó. A vasuti munkások országos szövetségének nagybecskereki helyicsoportja 1908. évi február hó 8. napján a Kaszinó kistermében, saját könyvtáralapja javára *zártkörű táncvigalmat* rendez. Beléptidj: személyenként előre váltva 1 korona, a pénztárnál 1 korona 20 fillér, a szövetségi tagok és családtagjaik részére 70 fillér. Kezdete este 8 órakor. Fellépőzetek köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Minden belépőjegy egyszermind tombolajegy is s minden egyes jegy föltétlenül nyer.

A szegedi helyi csoport 1908. évi január 26-án, vasárnap délután 3 órakor, saját helyiségében (Hétválasztó) *szórakoztató délutánt* rendez, melyre ez uton is meghívja a munkástársakat a vigalmi bizottság.

A pécsi helyi csoport 1908. évi február hó 8-án, a Scholz-söröző nagytermében, Kóródi Károly kedvelt zenekara közreműködésével *zártkörű táncvigalmat* rendez. Belépti-díj: személyenként 1 korona 60 fillér, családjegy (1 férfi 2 hölgy) 4 korona, szövetségi tagoknak személyenként 1 korona. A tiszta jövedelem a létesítendő dalárda-alap javára lesz fordítva. Kezdete este 8 órakor. Jegyek kaphatók a meghívó előmutatása mellett a rendezőség tagjainál, Csapó I. cukrászdájában és este a pénztárnál.

A nemes cél megkívánja, hogy egy-egy jegyet minden tagtársunk megváltson.

Nyugtázás.

A ruttkai helyi csoport szilveszteri mulatásán felülfizettek: Udvarhelyi N. 1.—, Hoffmann Gyula 2.—, Lehmann Ferenc —50, Gyurcsák Cornél —50, Szilka N. —50, Bürger 1.—, Lindenstein 2.—, Farkas A. —50, Vuszek A. —50, Foltin —50, Sándor József —50, Tolnay —50, Ruttkay Iván 250, Vörös N. 1.—, Schwarcz D. —50, Kollor H. —50, Jelsik József —50, Farkas Árpád 1.—,

Hanzeli F. 1.—, Velites —50, Roharszik —50, Moskoczi 2.—, Grün Jakab 2.—, Komondera 1.—, Kovatsik J. 1.—, Fasch testvérek 1.—, Stanczi —50, Rund H. 3.—, Ertl 1.—, Schlesinger 1.—, Gasparez 1.—, Kertész 1.—, Berencz 1.—, Zavaczky 1.— koronát. A mulatság összes bevétele 453 korona 87 fillér, kiadás 154 korona 54 fillér, maradvány 299 korona 33 fillér.

Szerkesztői üzenetek.

Deutschmann László, Sátoralfajhely. Arról értesülünk, hogy ön, aki ezelőtt rövid idővel még teljes odaadással küzdött a társai, valamint a saját érdekében, most egyszerre, minden átmenet nélkül, egyelőre homályba burkolt okok miatt, cserben hagyta küzdő társait, sőt még hátba is támadta őket.

Van egy vallás — ön is tudja melyik —, a melynek szigorú dogmája szerint, ha valamelyik tagja hitehagyott lesz, akkor a szülők megtépik a ruháját annak jeléül: hogy az illető ruhájuk nézve meghalt. Mi nem tépjük meg a ruhánkat, nem is jajveszékeltünk, csak végtelenül sajnáljuk önt gyengeségeért, hogy nem bírt ellentállni — ki tudja, milyen okok folytán — és letért arról az utról, amelyen a milliónyi elnyomott proletár oly diadalmasan halad előre.

S. P. Szolnok. Aki tőlünk szívességet vár, az tudjon tisztességet. Állunk a „további kellően-ségeknél” elibe. Tessék „törvényes uton” megtudni, nem-e névbitortlás forog fenn? Lássuk a vágott dohányát a szolnoki bölesnek!

Többeknek. Nincs helyünk, hogy a vezetősek névsorát egyszerre közöljük. Titrelem! Kiszedve vannak és sorra kerülnek.

Szolnok. Aljas rágalom az egész. Farkas Izor nem sikkasztott. Nem hogy 8000 ezer koronát, de még 8 fillért sem. Gyára sincs, annál kevésbé él Amerikában. Jelenleg a budapesti munkásbiztosító pénztár hivatalnok. Láthatja milyen eszközökkel küzdenek a szentek. Csak legalább rajta csiphetnők az ilyfajta hírek terjesztőjét.

Felelős szerkesztő: Faragó Dezső.

Világosság könyvnyomda r.-t. Budapest, VII. Nyár-utca 1.

HIRDETÉSEK.

E rovat alatt közlöttekért a kiadóhivatal nem vállal felelőséget

MEGHÍVÓ.

A vasuti munkások országos szövetsége f. évi február 2-án, este 8 órakor, a „Magyarország”-kávéházban (VII., Baross-ter 15) a közgyűlési küldöttek tiszteletére

Kabaret-estélyt

rendez. *Belépő díj nincs!*

Közreműködésüket többek között megígérték:

Tihanyi Géza, a „Thália” tagja.
Hajnal Etel k. a., az Országos Színész-Egyesület növendéke.

Göndör Aurél, komikus.

Mezői Kreszida, az Országos Színész-Egyesület növendéke.

Bálint Béla, a Népszínház-Vigopera tagja.

Válfi Géza író, az Intim-Színház tagja.

Döry Ervin, zongoraművész.

Gyagyovszky Emil, költő.

Dr. Landler Jenő, író.

Belépésre jogosító meghívók a szövetség központi irodájában (VII., Garay-utca 16) kaphatók.

Részletes műsort a helyszínen adunk.

Meghívó nélkül belépni nem lehet.

FRIEDMANN HERMAN

törvényszékiileg bejegyzett órásmester
Budapest, VIII., Vas-utca 19.
(A Rókus-kórház közelében.)

Ajánlja 3 évi jótállás mellett a legpontosabban ki próbált, jól járó

„VASUTI ÓRÁT”

Ára 7 korona.

Ezen órát utánvétel mellett, vagy a pénz előzetes baküldése ellen szállítom. — Mag nem felelő óráért a pénzt visszaadom.

Teljesen elfogyott a Magyar Vasutas Naptár

1908. évi kiadása.

Felkérjük mindazokat, akiknek még naptárra szükségük van, hogy haladéktalanul jelentsék be hány példányra tartanak igényt az esetleges második kiadásból. **Megrendeléseket csak február 1-ig fogad el**

a Magyar Vasutas Naptár kiadóhivatala.

SERTÉSPOR.

Sertése szépen fejlődik, gyorsabban nő, hamarabb hizik és egészséges marad, ha eleségébe naponta világhírű **MANHATTAN** sertéstápporunkból csekély mennyiséget ad. 5 kilós postacsomag 5 korona postautánvétellel. — **Hasznos tanácsadó** házi állataink hizálása és táplálásához valamint, ezek betegségeiről s ettől való megóvhatásokról című, minden gazdának nélkülözhetetlen tanulságos könyvet minden rendeléshez ingyen mellékeljük.

MANHATTAN Vállalat
Budapest, VII., Verseny-utca 6. sz.

5 kilós postacsomagok ezrivel küldetnek szét a világ minden részébe.

Kedvező alkalom!

6 koronáért

kitűzők 4 és fél kiló (kb. 50 darab)
:: kevéssé megsérült, finom, enyhe ::

pipereszappant

rózsa, liliumtej, orgona, ibolya, rezeda, jázmin és gyöngyvirágból szépen összeválogatva. — A pénz előzetes megküldése esetén vagy utánvétellel küldi:

Auffenberg József
Budapest, VII., Verseny-utca 6.

Vasuti munkások országos szövetsége pénzforgalma

BEVÉTEL

1907. évi január hó 1-től 1907. évi december hó 31-ig.

KIADÁS

		Kor.	fill.	Kor.	fill.			Kor.	fill.	Kor.	fill.
1	Pénztári állomány 1907 I/1-én			7247	48	1	Segélyek:				
2	Leszámolásokról befolyt:						a) rendkívüli segély ---	4746	20		
	a) 3824 beiratási díj ---	2294	40				b) jogvédelem ---	1734	65	6480	85
	b) 3892 tagkönyv ---	778	40			2	Művelődési célokra				
	c) 80% beszolgáltatva ---	71976	90	75049	70		a) hivatalos lap ---	50281	56		
3	Előleg visszafizetésekből ---			810	—		b) szaklapelőfizetés ---	36	—		
4	Egyéb bevételek ---			—	23		c) oktatások ---	414	30	50731	86
5	Nyomtatványokért:					3	Személyi és dologi kiadások:				
	a) emlékiratokért ---	349	08	349	08		a) személyi fizetések ---	7653	40		
6	Átmenő tételek (20% kezelése)			311	59		b) közgyűlés által megszavazott kártalanítás ---	1600	—		
							c) házbér ---	1613	50		
							d) távbeszélő ---	300	—		
							e) világítás ---	289	98		
							f) fűtés ---	258	85		
							g) nyomtatványok ---	647	05		
							h) postaköltség ---	676	82	13039	60
						4	Követelések:			3449	68
						5	Leltári beszerzések ---			166	50
						6	Átmenő tételek (20% kezelése)			221	89
						7	Szervezési költségek ---			4006	94
						8	Folyó költségek:				
							a) irodaszerekért ---	161	20		
							b) villanyvilágítás szerelése	266	19		
							c) takarítás és költözködés	256	—		
							d) közgyűlési költségek ---	586	53		
							e) munkaidő-vesztés				
							megtérítés ---	689	20		
							f) apró kiadások ---	501	19	2460	31
						9	Pénztári állomány 1907 XII/31.			3210	45
				83768	08					83768	08

Vasuti munkások országos szövetsége veszteség- és nyereség-számlája

VESZTESÉG

1907. évről.

NYERESÉG

		Kor.	fill.	Kor.	fill.			Kor.	fill.	Kor.	fill.
1	Segélyek:					1	Leszámolásokról:				
	a) rendkívüli segély ---	4746	20				a) beiratási díj ---	2294	40		
	b) jogvédelem ---	1734	65	6480	85		b) tagkönyv ---	778	40		
2	Művelődési célokra:						c) 80% beszolgáltatásából	71976	90	75049	70
	a) hivatalos lap ---	50281	56			2	Egyéb bevételekből ---			—	23
	b) hírlapelőfizetés ---	36	—			3	Évi eredmény: veszteség ---			1551	21
	c) oktatások ---	414	30	50731	86						
3	Személyi és dologi kiadások:										
	a) személyi fizetések ---	7653	40								
	b) közgyűlés által megszavazott kártalanítás ---	1600	—								
	c) házbér ---	1613	50								
	d) távbeszélő ---	300	—								
	e) világítás ---	289	98								
	f) fűtés ---	258	85								
	g) nyomtatványok ---	297	97								
	h) postaköltség ---	676	82	12690	52						
4	Szervezési költségek ---			4006	94						
5	Folyó költségek (részletezést lásd pénzt. kim. 8. old.) ---			2460	31						
6	Leírások számlája ---			230	66						
				76601	14					76601	14

Vasuti munkások országos szövetsége vagyonmérlege

VAGYON

1907. évről.

TEHER

		Kor.	fill.	Kor.	fill.			Kor.	fill.	Kor.	fill.
1	Pénztárkészlet:					1	20% számlája a csoportoknak helyi csoport ---			89	70
	a) készpénz ---	2057	93			2	Vagyon elővezetés				
	b) Magy. kir. postatakarék-pénztárban ---	1152	52	3210	45		a) tiszta vagyon 1906. évi december hó 31-én ¹	9387	53		
2	Követelések ---			2639	68		b) 1907. évi veszteség ---	1551	21	7836	32
3	Leltári vagyon ---	2306	55								
	» » a 10% leírás után	230	66	2075	89						
				7926	02					7926	02

Pászty Károly s. k.,
titkár.Kiss Miklós s. k.,
elnök.Halbrohr Mór s. k.,
pénztáros.Garai Ármán s. k.,
a f. választmány tagja.Bauer Endre s. k.,
a f. választmány elnöke.Kömüves István s. k.,
a felügyelő választmány tagjai.Zeemann József s. k.,
a felügyelő választmány tagjai.¹ Az 1906. évi mérlegen hiányosan szerepel 70 korona teher.